

ו ב. צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה. אומר רש"י צו הוא לשון זירוז מיד ולדורות וביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כ"ס. נראה לבאר את העניין הזה כך: הנה בשלמא בשלמים וחסטת ליכא למיחש שהכהנים יפגלו את הקרבן כי עיי"כ הם יפסידו את חלקם באכילה, אבל בעולה שכולה כליל ואינם אוכלים כלום ממנה שפיר חיישינן שיפגלו, לכך בעינן זירוז. אלא שיש להקשות על כך הלא גם בעולה יש להם משהו שהרי העור שייך לכהנים ואם יפגלו יפסידו העור, וא"כ למה שם א"צ זירוז? וי"ל ע"פ מה דאיתא בגמ' שבמדבר לא הפשיטו העולה אלא כל הבהמה כולל העור היתה עולה למזבח, וא"כ העור אז לא היה לכהנים, ושפיר הוצרכו לזירוז משום שממילא אינם מקבלים את העור ואינם מפסידים אם הקרבן יתפגל. וזהו שכתב רש"י אין צו אלא לשון זירוז. מיד. אבל לדורות לי"צ כ"כ זירוז כי גם בלי זירוז יש להם סיבה להזהר מפיגול משום הפסד העור. וזה מה שכתוב וביותר יש לזרז על מיד כי יש חסרון כ"ס לכהנים כי אין להם עור. חנוכת התורה.

ו ב. צו את אהרן ואת בניו. בכל ספר ויקרא, נקראו הכהנים בני אהרן, ואילו כאן אמרה התורה צו את אהרן ואת בניו. מתרץ רבי יהונתן אייבשיץ, כתוב בספרי שכשביני ישראל היו במדבר, לא הקריבו אלא עולת תמיד. בספר ויקרא, התורה מדברת על עולות, נדבות, שלמים, חטאת ואשם, קרבנות שלא הוקרבו במדבר בכלל, לכן לא כתוב אהרן, אך כיון שקרבנות אלו הוקרבו רק לאחר כניסתם לארץ, לפיכך ציוותה עליהם התורה את בני אהרן. לעומת זאת פרשת צו שפותחת בעולת תמיד, שקרבה גם במדבר, לכן אמרה התורה צו את אהרן ואת בניו.

ו ב. ח. על מוקדה כל הלילה וביער עליה עצים בבוקר. יש להבין מדוע נזקקים לעצים אחרי שבער אש כל הלילה? וי"ל שמצינו ביומא אף שאש יורד מהשמים מצווה להביא מהדיוט, כי אש של מעלה לא מכלה, ולכן נצרך אש של הדיוט בשביל שישרף הקרבן ויהיה לדשן ולכן צריך להביא עצים מהדיוט. דברי שאול. ועי"ל שיש כאן רמז ליומא לט שבארבעים שנות שמעון הצדיק היתה אש המערכה מתגברת ולא היו צריכים להביא עצים. וזה מה שאמר הכתוב שאף בזמן שאש המזבח תוקד לא תכבה בכ"ז יש מצווה שביער עליה עצים בבוקר. מלא העומר.

ו כא. וכלי חרש אשר תבושל בו ישבר. מסביר רש"י בטעם שישבר, לפי שהבליעה שנבלעת בו נעשית נותר. וקשה למה צריכים לשבור את הכלי, הרי גם אם נבלע, אחרי מעת לעת נפגם הטעם, ונותן טעם לפגם אינו אוסר את הכלי? וי"ל ע"פ אבות ה. ה. אחד מהניסים שהיו במקדש, שלא הסריח בשר קודש מעולם וא"כ לעולם לא נפגם טעם הקדשים בכלל, ולכך טעמו אסור ואין לו עצה אלא שבירת הכלי.

ז לד. כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אותם לאהרן הכהן ולבניו לחוק עולם מאת בני ישראל. שואל המשך חכמה, לשם מה חוזר הכתוב ואומר מאת בני ישראל, אחרי שכבר אמר זאת מוקדם? אמנם ביתורת כהנים נאמר, דכפל הלשון הוא על כך דבא להורות שהוא מגיע מרצון כל ישראל. ברם מה הכוונה שבדבר? וביאר, הכוונה היא שדווקא מן השלמים שמביאים אותם בתור נדבה מתוך רצון עצמי, מגיע לכהנים כשכר בעד עבודתם החזה והשוק. אבל בקדשים קלים המובאים בתור חובה, כגון מעשר בהמה ופסת, שאז הכהנים רק ממלאים שליחותו של מקום אשר הוטלה עליהם, אז אין מגיע להם חזה ושוק בעד עבודתם.

ז לה. זאת משחת אהרן ומשחת בניו... חקת עולם לדורותם. קשה למה הזכיר אהרן ובניו, הלא הזכירים בפסוק קודם? וי"ל שבאמת יש להקשות איך יכל להקנות המתנה של חזה ושוק לדורותם הא הוי דבר שלא בא לעולם, והנה מצינו שכשמקנה יחד עם דבר שבא לעולם קנה גם הדשלב"ל, וא"כ כאן נמי כיון שהקנה לאהרן ובניו שהם קיימים קנו אותם אף דורות הבאים, וזה מה שאמר הכתוב כיוון שזאת משחת אהרן ומשחת בניו, ע"כ חוקת עולם לדורותם. פנים יפות.

ז לז. זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת. הנה יש להקשות הא קודם צריך לכתוב חטאת ואח"כ עולה, דקיי"ל דחטאת קודם לעולה כי קודם צריך לכפר ואז להביא קרבן עולה? וי"ל שמצינו בטור שבקרבנות לפני התפילה יקרא קודם עולה ואח"כ חטאת. וביארו האחרונים דבכל קרבן כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים אבל בקריאת פרשת הקרבן חסר אכילת הכהנים, ולפי"ז בעולה שממילא אין בה אכילת כהנים כי היא כולה כליל אז קריאתה היא כפרה מושלמת לכן מקדימים לקרוא אותה, כי היא מכפרת יותר, והנה מוזאת תורת וגו' ילפינן במנחות ק"י שכל העוסק בתורת חטאת ועולה כאילו הקריב אותה וא"כ פסוק זה הולך על האמירה ובאמירה עולה חשובה מחטאת. פני דוד.

ח ג. ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד. וברש"י נס שהמעט הכיל את המרובה. אומר בעל ההפלאה חשבון נפלא. הנה חצר המשכן היה 50 על 50 אמה דהיינו אלפים חמש מאות אמה (רבוע) והנה מניין בני ישראל היה 603 אלף ועוד 22 אלף לווים זה 625 אלף וכיוון שעמדו צפופים והשתחוו רוחים וכ"א אלף זקוק לשטח של 4 אמות להשתחוות וא"כ זה יוצא שהם זקוקים לשטח של שני מיליון וחמש מאות והרי המשכן היה רק 500 אמה יוצא שהברכה היתה שזה התרחב פי אלף בדיוק וזה מה שכתוב בתורת כהנים פרשת שמיני שמשם בירך אותם ביום הזה יוסף עליכם ככם אלף פעמים. הפלאה.

ח ה. ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר ציווה ה' לעשות ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אותם במים. שואל ה"אור החיים", למה משה רבנו היה צריך להקדים ולומר זה הדבר אשר ציווה ה', וכי יעלה על הדעת שעשה משה דבר שלא נצטווה עליו? מסביר האור החיים, למשה רבנו היה דין מלך, וכך נפסק, מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול וא"כ, אם למשה יש דין מלך, איך הוא עושה דברים שגם לעבד עברי אסור לעשות לאדון, וכתוב וירחץ אותם במים ויתן עליו את הכותנת, ומעשים אלו בזויים, ובוודאי שלמלך אסור לעשותם, ואף אם ימחל על כבודו אין כבודו מחול, לכן משה רבנו מקדים ואומר זה הדבר אשר ציווה ה' לעשות. בוודאי לא עשה זאת משה מדעתו, כי הדבר אסור עליו ואינו תלוי כלל ברצונו, אבל כשהוא גבר אשר ציווה ה', אז לא רק שרשאי לעשות, אלא אף מחויב בו, הנה שאסר על מלך למחול על כבודו, הוא זה שהתיר וציווה לעשות כן.

ח יד. ויגש את פר החטאת ויסמוך אהרן ובניו את ידיהם. שואל רבי שלמה הכהן מוילנא, מדוע לגבי פר החטאת כתוב בלשון יחיד ויסמוך, ואילו להלן לגבי איל המילואים כתוב בלשון רבים ויסמכו? ומתרץ, שאפשר לומר, ראש הפר הוא גדול ולכן אפשר לסמוך עליו כמה אנשים בבת אחת, ולכן אהרן ובניו סמכו ידיהם על ראש הפר בבת אחת, וזוהי סמיכה אחת, לכן כתוב ויסמוך. אבל לגבי ראש האיל שהוא קטן ואין מקום בראש רק לסמיכת אדם אחד בלבד, לכן בהתחלה סמך אהרן לבדו, ואחריו בזה אחר זה סמכו גם בניו על ראש האיל, לכן כתוב ויסמכו.

ח יז – טו. ויגש את פר החטאת וכו' וישחט. רבי חיים קניבסקי כותב, שלוש פעמים כתבה התורה בפרשתנו וישחט משה, בפסוק ט"ו לגבי חטאת הטעם על וישחט הוא רביעי, בפסוק י"ט לגבי איל העולה הטעם על וישחט הוא אטנחא, ובפסוק כ"ג באיל השני שהוא קרבן שלמים הטעם הוא שלשלת, מדוע רק בשלמים יש טעם שלשלת? ומתרץ, טעם שלשלת מראה על אורך הענין [א.ה. כמו שמצינו בחומש בראשית שלוש פעמים את טעם ה"שלשלת": בפרשת וירא [י"ט - ט"ז] לגבי לוט - "וייתממה", ורש הפירוש הכ"ח המתממה מאוד. הפעם השניה בפרשת חיי שרה [י"ב] לגבי אלעזר עבד אברהם כתוב "ויאמר ה' אלקי אברהם וכו' הקרה נא לפני היום", ועל המילה "ויאמר" הטעם הוא "שלשלת", וזה מרמז שאליעזר התפלל במתינות ובדביקות. הפעם השלישית היא בפרשת וישב [ל"ט - ז' - ח'] כשאשת פוטיפר ניסתה לפתות את יוסף, ושם על המילה "ויאמן" טעם הוא "שלשלת", לרמזו שיוסף נלחם עם עצמו כדי שלא יעבור עבירה, ואכן לגבי שלמים, שלא כמו בחטאת ובעולה, יש צורך להאריך יותר מהרגיל, כיון שזקוקים לדם רב כדי שיהיה מספיק להזות ממנו על תנוך האוזן הימנית ועל בהונות היד הימנית והרגל הימנית. חלק מהווארטים לקחתי מהעלון המופלא מדשן ביתך לגאון רבי יוסף זריצקי שליט"א

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

ניתנה להיאמר לכל אדם בשוה, מהקטן אשר רק זה עתה הגיע לכלל דעתו, ועד לגדול שבגדולים, לכולם ניתנת התורה בשווה על כל אזהרותיה ומצוותיה פרטיה ודקדוקיה, הבחירה בידו של כל אחד ואחד ורשות ניתנת לו, להטות עצמו להיות צדיק כמשה רבינו ע"ה, או להיפך להיות רשע כירבעם בן נבט, תורה תבלין ואמרו בקדושי הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, נמצא שלכל אדם יש רשות גמורה לבחור בטוב או ברע, בכל מקום ובכל זמן, בכל עת, ובכל שעה במשך כל ימי חייו, ואין מי שיחוק אותו ללכת בדרך טובה או להיפך, ואף מה האדם אשר עלה במעלות התורה והיראה לא יטה אוזן ליצר הרע ולא ישמע אליו, וכן להיפך האדם הטובע חס ושלוש בים התאוה, ומטמטם את לבו בעבירותיו, שוב לא יבין שפת הקדושה והפרישות, מכל מקום התורה תורת אמת, לא תשתנה משום כך אזהרותיה ומצוותיה,

שהאורים והתומים שכל עם ישראל צריכים להם מסרת לאהרן הכהן, והחסידי הזה צריך זירוז שלא יתעצל בקרבן שהוא לא מקבל ממנו בשר? נתאר לעצמנו: מהרה יבנה בית המקדש, ובעל החפץ חיים יבוא לעבוד בבית המקדש, וביום הראשון לעבודתו כל כולו התרגשות והתפעלות, שנים רבות חיכה בצפיה להגיע ליום הזה, הקים כולל ללימוד נושא הקרבנות כדי שבבוא העת יידע את מה שצריך לעשות, ולפני תחילת העבודה, מזהירים אותו, למרות שבהקרבן קרבן עולה אין לו מנחם שום ריח, כי הבשר כולו עולה כליל על המזבח, מכל מקום לא יתעצל בהקרבנות אלא יקריב אותו בזריזות כמו כל קרבן אחר. היתכן שהחפץ חיים, שכל חייו חי בהסתפקות במועט, מאכלו היה לחם שחור וכוס תה ודג מלוח, אותו צריך להזהיר שלא יתעצל בשביל כמה גרם בשר שלא קיבל?! בביאור הדברים אומר הלב אליהו: דע, כי תורתנו תורת אמת היא, האמת

אל תאמין בעצמך

רש"י בתחילת הפרשת מביא מהתורה כהנים אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות. אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כ"ס. מבואר כאן, שהיה ציווי מיוחד לכהנים, שיהיו מאוד בהקרבן קרבן עולה, כיון שיש בהקרבנות חסרון כ"ס. ובמפרשים יש כמה ביאורים מהו החסרון כ"ס המיוחד שיש בעולה? בעל ה"ט"ז בספרו דברי דוד, שכל הקרבנות יש בהם הנאה לכהנים, שנותנים להם חלק מבשר הקרבן, וכו' אם כן בודאי יזדרז כל אחד שלא להתעצל בעבודה, פן יקדמו אחר, אבל שונה קרבן עולה, שכולו קרב על גבי המזבח ואין לכהנים חלק בבשרה, אם כן יתכן שהכוון יתעצל בהקרבנות, לכך אמר גבי עולה לשון זירוז. המשגיח רבי אליהו לאפיאן בספרו לב אליהו בפרשתנו תמה, כיצד ניתן להעלות על הדעת על אהרן הכהן שעליו נאמר

ולא תפלה בין צדיק לרשע, אלא תעמיד את כולם בנסיון שווה.

הגמ' בקידושין דף פא: מספרת על ר' חייא בר אשי שהיה רגיל לומר הרחמן יצילנו מיצר הרע. יום אחד שמעה אשתו ואמרה: הרי כמה שנים פרש ממני מחמת זקנה, ומה הטעם שפחד מיצר הרע? יום אחד היה לומד בגינתו, קשטה את עצמה בתכשיטים ובבשמים ועברה לידו. משהבחין בה שאלה מי היא? אמרה לו שהיא 'חרותא' שם של אשה פרוצה, תבעה לעברה ואמרה לפניה שיביא רימון שהיה בגובה העץ, קפץ והביא לה. כתבה לביתו הסיקה אשתו את התנור ונכנס לתוכו בכדי להמית את עצמו, אמרה לו מה זה? א"ל כך וכך היה המעשה. אמרה לו, זו אני הייתי, ולא השגיח בה. עד שהביאה לו את הרימון שהביא לה. אמר לה: מכל מקום אני לאיסור התכונותי, ואמרו שם בגמרא, כלי מימי של אותו צדיק היה מוענע על כך עד שמת באותה המיתה. הגמ' מביאה סיפורים דומים על רבי מאיר ורבי עקיבא.

בירושלמי מסכת שבת (פ"א ה"ג דף ת.ח) מסופר: מעשה בחסיד אחד שהיה יושב ושונה אל תאמין בעצמך עד עת זקנתך, במקום מה שכתוב במשנה אבות, אל תאמין בעצמך עד יום מותך כי היה חסיד גדול והרגיש בעצמו שאין לו כבר שום שייכות לעולם הזה. בשמים התרעמו עליו על שינוי זה ונתנו לרשות לרוח אחת לנסות אותו, כיון שנשא עינו וראה אותה זיבר עמה דברים שאינם ראויים לחסיד כמוהו, אך תיכף ומיד התחרט החסיד והיה לו צער כה גדול מזה, ריחמו עליו מן השמים, אמרה לו: רוח אני ורק באתי לנסותך, ללמד אותך שלא תגרוס עוד אל תאמין בעצמך עד עת זקנתך, אלא עד יום מותך. הרי שעז יום מותו של האדם אינו בטוח בעצמו כלל וכלל, ועליו לבקש רחמים שיעזרוהו ה' יתברך שלא ישל חס שלום. כמו שהביאו בגמרא ואמר רבי שמעון בן לקיש יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו כלומר רשע זה היצר הרע אינו מרפה מאף אחד, ואינו מתיאש אפילו מהצדיק הגדול ביותר, כל העת הוא צופה לאדם לתופסו במקום ובזמן המתאים להכשילו.

ובפרשת כי תצא ממלחמת הרשות שהולכים רק קדושי עליו ממש כדכתיב ויספו השוטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש ירא ורך הלבב ילך וישוב אל ביתו ואמרו חז"ל (סוטה מד.) האיש הירא שהירא מעבירות שבידו חוזר מעורכי המלחמה ועל איזה עבירות מדובר? אמרו בגמרא (שם ע"ב) אפילו דיבר בין תפילין של יד לתפילין של ראש שאז הוצרך לברך על תפילין של ראש ונמצא גורם ברכה שאינה צריכה, שהרי אם לא היה מדבר, היה מברך רק ברכה אחת. ואם כן מי היה הולך למלחמה, אנשים קדושי עליו, ועל אותם אנשים צדיקים נאמר שם: וראית בשביה אשת יפת תואר ופירש רש"י לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מיתרה יאננה באיסור. לאנשים צדיקים אלה, צריכה התורה להתיר אשת יפת תואר, ועליהם נאמר: שאם לא היה מותר היה נושא אותה באיסור!! התשובה היא כן... אל תאמין בעצמך עד יום מותך, שלא נאמין בעצמינו בשום דבר, וכל חיינו נהיה חרדים שמא נפול ונאבד את עולמנו שעל ידי כך נהיה זהירים תמיד לעמוד על המשמר ולהתרחק מכל חטא. ואפילו ביום המיתה כששוכב האדם על ערש דווי, ויודע בבירור שעוד זמן קצר ביותר עליו לנטוש את העולם הזה ואת כל ענייניו וללכת ליתן דין וחשבון לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, גם בעת הזאת צריך רחמים מרובים, ועליו לבקש עזר ה', לעמוד בנסיונות שהוא עלול להכשל בהם, אפילו בשעה הזאת. מעשה באיש נכבד שהיו לו מעלות רבות, אך היה נגוע מאוד בחמדת הממון, בכל פעם שהיה מגיע לנסיון בנדון, היה מאבד את כל אישיותו, ונכרך בבלהט, אחר תאוותו. וכלל גדול הוא, שכל מידה רעה שבאדם, אם אינו עמל לשרשה הרי היא מתלווה אליו עד הקבר. כאשר אדם זה חלה ונטה למות, באו אליו חבריו לבקר להיפדר ממנו, רמז להם שיתקרבו אליו, לפי שרצה הוא להשמיע דבר מה שאיננהם כאשר הטו אזנם, אמר להם: רצוני לומר לכם דבר, שתוכלו ללמוד ממנו מוסר. הנה אני מרגיש עתה כי קרב קצאי, עוד רגע קט יבואו ויטלוני מן העולם הזה, ובכל זאת הנני מעיד על עצמי, שאם אחד מכם יתן לי כעת כסף, לא אוכל להימנע מלהושיט את ידי ולקחת את הכסף ולהחביאו תחת הכר שאני שוכב עליו. עד כדי כך שולטת בי עדיין חמדת הממון. שמעו וקחו מוסר. ואכן אחרי כרבע שעה יצאה נשמתו והלך לעולמו.

נביא להלן סיפורים כמה גדולי הדורות קדושי עליו עד יום מותם חרדו שלא יעברו עבירות רח"ל, ומה נענה אנחנו הקטנים נתאמץ לברוח מכל חטא מספרים שיוכלים להביא לידי חטא ולא נאמר אנחנו מספיק חזקים שיכולים להימנע מחטא. ענין זה הוא לא ח"ו לשבור אותנו, אלא להיפך לעורר אצלנו תמיד את הזהירות מכל חטא ואת ההרחקה ממנו כדי שלא נחשוב בעצמנו שאין אנו צריכים להיות זהירים מחטא מסויים, ובפתע פתאום יגיע אלינו היצר הרע ויפיל אותנו. לכן ציונו חז"ל שלא נאמין בעצמינו בשום דבר, וכל ימי חיינו נהיה חרדים שמא נפול ונאבד את עולמנו, שעל ידי זה נהיה זהירים תמיד לעמוד על המשמר ולהתרחק מכל חטא. כמו אדם שחושש מפני הסכנה.

רבי אברהם קורנר ידיד נעורים של רבי אליהו לופיאן בשנת תשי"ח הגעתי לביקור בארץ ישראל ונפגשתי עם רבי אליהו לופיאן בשיבת כפר חסידים, שם הוא כיהן כמשגיח רוחני. שהיתי שם כמה ימים והוא הזמין אותי לישון בחדרו. בוקר אחד אני מתעורר מוקדם, והנה אני רואה את ר' אליהו עומד ליד החלון ומדבר כאילו אל עצמו ובלחישה כדי שלא להעיר אותי משנתי. הטיתי אזני ושמעתי כיצד הוא חוזר פעם אחר פעם על הפסוק ולא תביא תועבה אל ביתך. קמתי ממטתי ושאלתי אותו במחילה מכבודו שיואל לומר לי פתרון דבר זה? אמר לי ר' אליהו האם הערתי אותך מהשינה? השבתי לו כי הייתי ער כבר, אך הטיתי אזני ושמעתי את הדברים, ומבקש אני ממנו לומר לי את פשרם: נענה ואמר לי: יודע כבודו כי הולכים אנו עוד מעט להתפלל בישיבה, מקומנו בישיבה בכותל המזרח, ובני הישיבה מכבדים אותי בהיכנסתי לישיבה בקימה, ובנוסף ממתניים לי עד שאני אסיים את קריאת שמע, וכן ממתניים לי עד שאני אסיים את תפילת שמונה עשרה, ולכן יש בי חשש שמא ח"ו תיפול הגאווה בלבי, ואף כי לא שייך בזה להכשל בגאווה ממש, מכל מקום לגבהות לב יש לחשוש, והרי נאמר תועבת ה' כל גבה לב והמילה 'כלי לרבות כל גבה לב, אפילו באופן זה, כמי שנתמנה למשפיע בישיבה וכדו' ויאה יוכל רב כזה להשפיע על התלמידים, זו היא הסיבה מדוע הנני משגן פסוק זה. מרוב התרגשותי אמרתי לו בתמיחה, כבוד ר' אליהו האם אנשים זקנים כמונו שבורים ורצוצים בגוף ובנפש, יש לנו עוד לחשוש שמא תיפול בגאווה? ויפן אלי ויאמר מה השאלה? משל למה הדבר דומה לפצצה איומה שמונחת בפניה, אל בתוך אולם גדול, מזה כמה שנים, ובמשך זמן זה חלפו לידה אלפי בני אדם ולא התפוצצה, האם משום כך אין כבר סכנה שמא תתפוצץ עוד? על כן הזהירו חז"ל אל תאמין בעצמך עד יום מותך, ככל שמזקין האדם, מתיישבת הפצצה, וככל שהפצצה ישנה, כך גדלה הסכנה ועלולה להביאו בסוף ימיו אף לכפרת רח"ל.

פעם הגיע אדם אחד אל בית מדרשו של האדמו"ר מגור בליל שבת והתישב סמוך לרבי ביטיש' שערך לחסידיו. בעודו עוקב בערנות אחר הרבי, הגיח מאי שם זבוב טורדני והחל להציק לו, סלקו האיש בידו, אך הוא שב והתישב על מצחו, עוד תנועת יד מונפת, אך הזבוב העקשן לא מרפה. משלחו וזיזו, משלחו וחוזר. כעסו של האיש גבר, ובתנועת יד, מחץ את הזבוב על השלחן והרגו. נבהל האיש ממעשה עצמו, הרי זו מלאכת שבת, איסור דאורייתא של נטילת נשמה בשבת, לא ידע להיכן יולין חרפתו, הלא כל החסידים שסביבו ארוהו בקלוננו, ומי יודע אולי גם הרבי עצמו שם לב לכך. עבר זמן קצר התברר, שלא היתה זו מכת מות, הזבוב פרץ בין חיים למות, אך לאט לאט התאושש התרומם קלות ושוב צנח על השלחן, עד שלבסוף פרש כנפיים ועף מן המקום. לפתע מושלך הס בחלל בית המדרש, כולם עומים אזנם כאפרכסת שלמעשה את דברי האדמו"ר. ואז נשמע קולו של הרבי. אמרו חז"ל כי יצר הרע דומה לזבוב, ולכאורה מה הדמיון? אלא גם אם נדמה לך שהנפת ידך עליו, והכית אותו מכת מות, דע לך כי טעות בידך, לא. לא. הוא לא מת, הוא עודנו חי, אולי הוא מוכה לחול, אבל עד מהרה הוא יתאושש ויקום על רגליו וישוב לחיות עם כל הכוחות כבראשונה.

סיפר רבי ירחמיאל בויאר שהיה תקופה ארוכה מנהל של סמינר אור החיים בבני ברק, ופעם נכנס לסטייפלר ושאל אם מותר לו לומר איזו דרשה לפני הבנות בליל שבת קודש? אמר לו הסטייפלר בענוה: כך איני יכול להגיד דעות מה לעשות, אבל אני כשלעצמי לא הייתי מעזי לדרוש לפני בנות, ובפרט בליל שבת כשהן בבגדי שבת. מסופר על רבי יוסף חיים זוננפלד שלא השתתף במצוה טנץ, (ריקוד של מצוה שנוהגים רבים מקהילות הקודש בחתונתם) גם

בנישואי צאצאיו ואמר את הטעם: מפני דברי הגמרא (קידושין כ"ט:) בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעבירה, שואלת הגמרא היתכן שכל ימיו בעבירה? אלא כל ימיו בהרהורי עבירה, והוא רבי יוסף חיים זוננפלד רבי נשא אשה אחרי גיל עשרים.

מספר רבי אברהם טוקו, גר בחוב החילוני נכנסה מודה חדשה של בגדים זולים, שחדרה אף לשולי המחנה החדרי. ישבתי בכלל, ונכנסו שלושה תלמידי חכמים מפורסמים, רבי משה קופשיץ רבי שמחה בונים וולדנברג, ורבי אביעזר פילץ, פנו אלי ואמרו לי נחצרות ר' אברהם, יש לך יד בביתו של רבי יחזקאל אברמסקי, אתה תבוא יחד איתנו ותבקש ממנו שימסור שיחת מוסר ומחאה, נגד התלבושת החדשה. נאסוף את תלמידות בית יעקב, והרב ידבר דברי אלוקים, מוסר ומחאה. לא עזרו לי שום התחמקות והלכתי איתם. נכנסנו... רבי יחזקאל הגביה את עינו הביט בתמיחה, ארבעה אנשים ששלחתי של ממש, מה קרה? מה רצונכם? אמרתי לו את פרטי הענין כך וכך המצב, ורצוננו לשמוע את מלכנו... הרב הרהר שניה קצרה ואמר נחצרות, שאני אדבר לפני נשים! לא... אינני מדבר לנשים. ידענו שעם רבי יחזקאל אברמסקי אין מה להתווכח, לא שייך להגיד לו למשל, שהחפץ חיים כן דיבר לפני נשים, ועוד גדולי ישראל, כי את הכל הוא יודע בלעדיו, ואם אף על פי כן החליט כך, זהו זה... רבי יחזקאל הרהר קימעה פתח את פיו וגילה את צפונות ליבו, בהתנצלות על שמאן לבוא לנאום לפני נשים, וכך אמר: השנים שלי מלאות, ולצר הרע יש אינטרס מיוחד להכשיל אנשים בשנים הללו. הפסיק הרב אברמסקי לשניה והמשיך הכרתי גדולים שהגיעו לשנים הללו, והיצר הרע תפס אותם, אני לא אתן לו שום צ'אנס להכשיל אותי, לא אדבר לפני נשים, אח"כ סיים והוסיף משפט חד, את הכוחות שה' נתן לי אני מנצל רק לתורה.

פעם ישב רבי ישראל משלנט בביתו של אחד ממקורביו, שהיה בעל עסקים גדולים, והלה מנה מעות, סכום מופרז והניחם על השולחן, פתאום אחד מבני ביתו קרא לו והוא יצא לחדר אחר. תיכף ומיד עזב רבי ישראל את החדר ויצא החוצה. כשבעל הבית חזר הוא לא מצא את רבי ישראל, פתח את הדלת וראה שרבי ישראל עומד בחוץ, תמה ושאל רבי: למה אתה עומד בחוץ? השיב לו: הלא השולחן מלא מעות... תמה עוד וא"כ וכי כבודו חשוד חלילה שיקח מהכסף? השיב לו רבי ישראל כן הדבר, כשם שאסור להתייחד עם אשת חבורו, כך הוא להתייחד עם ממון חבירו, והלא קל וחומר הן, הרי בגמרא אמרו בגמרא (בבא בתרא קסה.) רובן בגזל ומיעוטן בעריות, שרוב האנשים נכשלים בגזל ומיעוטם בעריות. ואם כן, אם את מה שמיעוטן נכשלים אסור להתייחד, על אחת כמה מה שרובן נכשלים ולכן יצאתי מהחדר.

בשו"ת משנה הלכות כותב: סיפר לי הנכד של רבי אליהו לאפיאן שפעם בא בחור ושאל את רבי אליהו האם הוא יכול ללכת לחתונה 'תמאולי' לא יהיה שם מחיצה? אמר לו ר' אלהי מה יעשה עם הרהורים? אמר התלמיד: יאמין לי הרב שאין לי הרהורים. אמר רבי אליהו לנכדו מרדכי, תשאל אותו מה שם אמו? א"ל הנכד: למה? השיב: הבחור הוא חולה, וצריך להתפלל עליו להרפאה שלמה לכן צריך לדעת מה שם אמו כדי להתפלל עליו. א"ל למה? אמר רבי אליהו הרי אני כבר זקן בן שמונים, חצי עוור, וכשאני יוצא לרחוב אני רועד מפחד שלא אראה ח"ו מה שלא צריך, והוא בחור, אינו מפחד ואין לו הרהורים... הוא כנראה בחור חולה וצריך רפואה.

בספר חסידים (סימן תרט) מביא מעשה: באחד שמתו בניו הזכרים, אמר לתלמידיו בשעת מיתתו, יודע אני שאין בי שום עוון, אלא: אחות קטנה היתה לי, והיתה אלמנה, והיתה רצונה להנשא והיתה מתביישת לומר לי שאמצא לה זיווג. ואני הייתי יכול לזווגה ולא רציתי, למה? כדי שישאר לי כל הכסף וכל הנכסים שלה. ובשביל זה מתו בניו בלא בנים. ונרא למתבונן: מדובר כאן באדם תלמיד חכם ירא אלוקים שיש לו תלמידים, וקודם מיתתו הוא מתוודה בפני תלמידיו שאין בו עוון רק העוון הזה, ובגלל תאוות הממון גרם לאחותו צער של שנים על גבי שנים, אלמנה מסכנה שביקשה לשקם את עצמה להנשא וללדת לילדים. עד כמה האדם צריך זהירות כל יום ויום שחס ושלום לא יפול ממדרגתו.

מעשה היה בערוב ימיו של רבי שמעון שקאפ והוא שוכב בבית חולים חולה תשוש וזקן, באחד הימים אירע ונכנסה לחדרו אחות שעבדה במקום והיא הייתה גויה זקנה, ועם כל זה, כשאך הבחין בכך, עזב ר' שמעון את החדר בן רגע, מחששו ליחוד... נדהמו

תלמידיו ושאלוהו רבינו, הרי הרב זקן, והיא גויה ערלה מכוונת וזקנה מאי כולי האי? אתם לא יודעים נענה ר' שמעון ואמר: היצר הרע יעשה אותי צעיר, ואתה צעירה ויפה.

סיפר רבי שלום שבדרון עובדא שהוא בעצמו היה עד ראיה לה. רבי שלום היה פעם בבית המדרש הגר"א שמה הבחין באיש ירושלים הידוע בשם רבי חיים טודרוס הרשלה ז"ל אשר ישב ולמד ושנין לו את תלמודו בינו לבין עצמו. היה זה ביום חם בקיץ, בחוץ בתוך החצר שחוק ילדים ברעש, ובקול גדול אשר נשמעו בבית המדרש פנימה, אך רבי טודרוס אשר היה ניכר על חזונו ופניו, שהקולות מפריעים לו במדה גדושה, אזר כח ולא אמר להם דבר ולא חצי דבר. אחרי זמן רב שישב לו רבי טודרוס ולמד לעצמו, נכנס לו החברותא של רבי טודרוס שרצה להתיישב נגדו ולהתחיל ללמוד כמנהגם בכל יום. אך רבי טודרוס לא מוכן להתחיל ללמוד עדיין, הוא ביקש מהחברותא אם יוכל לצאת החוצה לבקש מהילדים שילכו לשחק במקום אחר, כדי שלא יפריעו לנו ללמוד. רבי שלום שבדרון סיפר שהדבר עורר אותו תמיה רבתי, על רבי טודרוס, הלא כבר הכרתי על פניו שכבר יותר משעה הדבר מפריע לו כד מאד, כמו שהיה ניכר על פניו בכל הזמן, אם כן תמהתי מדוע המתין רבי טודרוס לדבר עם הילדים שלא יפריעו לו ללמוד רק עד שהחברותא שלו הגיע, ולא הלך בעצמו לבקש מהילדים שלא יפריעו לו? לרוב תמיהתו מספר רבי שלום הלכתי בעצמי לרבי טודרוס ושאלתי אותו

בארבע עיניים מה פשר הנהגתך המוזרה? אתה יושב וסובל את קולות הילדים ואיך מגיב עליהן כלל, ורק כשהחברותא שלך נכנס פתאום אין אתה מסוגל עוד לשמוע את קולותיהם? רבי טודרוס ענה ואמר אגלה לך סוד גדול, תדע שאני מצד טבעי נולדתי בטבע להיות רגזן נורא, לכן עבדתי על עצמי וקבלתי על עצמי שבשום אופן לא אכניס את עצמי לדבר שיכול להביא אותי לידי רוגז וכעס, אשר על כן על אף שהילדים הפריעו לי הרבה לא הסכמתי ללכת בעצמי ולומר להם דבר, כי חשדתי את עצמי אולי אדבר עמהם מתוך קצת כעס, ולא היה לי ברירה אלא לסבול ולחכות עד שתבואו של החברותא שלי ולבקש ממנו שהוא יעשה זאת בשבילי. המעשה עדיין לא נגמר... מספר רבי שלום, כשכולי מלא התפעלות מתשובת רבי טודרוס, הלכתי וסיפרתי דברים כהויתן לגיטי רבי שלמה זלמן אויערבאך. גיסי זצ"ל אישר את הדברים ואמר לי: מכיר אני את רבי טודרוס כבר יותר מחמשים שנה, ויודע אני הדברים מכלי ראשון, כי אכן אמת הדבר כי נולד במדה גרועה של כעס, ובכל זאת עבד על עצמו משך כל השנים, עד שזכה לעקור את המדה הזאת ממנו לגמרי, וממש שיבר את טבע הרע הזה לרסיסים. אך בכל זאת עדיין לא האמין בעצמו, אחרי חמשים שנה של עבודה מרובה לעקור את מדת הכעס, ולא רצה לומר דבר מה לילדים, מחשש רחוק שאולי יתעורר בו מדת הכעס אשר היתה טבועה בו לפני חמשים שנה.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל בדרך של שו"ת

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם המון פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים:

א. פתרון טוב לניקיון הבקבוקים של התינוקים: לכבס בקבוקים עם הפיטמה במכונת כביסה זה מנקה היטב.

ב. לגבי תלישת שערות - אם התלישה מותנית בעוד פעולה תוך כדי תלישה, כגון מציצת מוצץ/אצבע, שתיה מבקבוק וכד'. ניתן למנוע את התלישה ע"י גמילה מהפעולה האחרת. כגון גמילה מהמוצץ. [אצלנו כאשר נודע לנו המידע הנ"ל מיד גמלנו ממוצץ וחדלו התלישות לאלתר] ועוד כתבו: מסתבר שהתינוק התרגל למגע מסוים של העשירות, ברגע שהשיער יהיה רטוב בקרם שיער/גוף וכד' התינוק לא יצליח לתפוס ולא ירגיש כרגיל ויפסיק למשוך- מניסיון.

ג. הרחקת יונים ממנוע של המזגן - מדביקים דוקרנים (קונים בטמבור) על המנוע של המזגן ובס"ד אין יונים. ועוד כתבו: שמתני נייר כסף על כל החלק העליון עם סרט דבק עבה וחזק או דוקרנים או דיסק או מראה או דחליל בצורת עורב.

ד. מכונת כביסה חדשה שהבגדים יוצאים מוכתמים - מניסיוני לבדוק כמה הכתמים. אין הרבה הגיון שמכונה תעשה כתמים סח"כ מכניסה מים ומסתובבת אני גילתי פעם שהכתמים נהיים על בדים מסוימים מחומר של מרכז הכביסה או מקרם שיער שמשתמשים לילדה יש לקחת חולצה מוכתמת ולנסות עליה עם חומרים מה גורם לכתם.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למיל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים:

א. לפני מספר שבועות הובא בעלון אפשרות למחברות במחשב בשם NOTEONE והשמוש בהן אכן נוח ומועיל מאד, מומלץ בחום. אולם דבר אחד לא הצלחתי לגלות אם ואיך אפשר לכתוב הערות שוליים על הנכתב שם, אשמח אם למאן דהו יש עצות בנידון.

ב. רציתי לברר אם יש מי שיודע פתרון למי שיש לו כבד שומני.

ג. למי יש נסיון עם חיידק בקיבה חוזר.

ד. האם וכיצד ניתן לכבס טלית בבית. ואיך מסירים כתמי עובש מטלית

ה. היכן אפשר לעקור שן בינה ללא עלויות סיכונים וכאבים מיותרים?

ו. האם אפשר להודיע היאך להגיע למידע על הבעיות והפתרונות שיש בטאבו משותף.

שאלה בחושן משפט:

אדם מצא כסף בבית כנסת ויש שם מצלמות האם צריך להתבונן במצלמות ממי נפל הכסף? תשובה: מצד הדין לא צריך כי אין בו סימן אבל לפני משורת הדין צריך.

שאלה: רש"י בפרשה בענין קרבן תודה מביא את הצורך להודות לכל מי שעשה לו נס, מהי הסגולה הגדולה של התודה? **תשובה:** אמירת תודה לה' על חייו המסורים בידו ועל נשמותינו הפקודות לו ועל ניסוי שבכל יום עמנו וכו' היא אחד הדברים שפותחים שערי שמים ומסירים את הדינים הקשים ואז אפשר לבקש מה שרוצים, ומצינו כן בברכת המזון שאחרי אמירת נודה אנו מבקשים על הכל רחם על ישראל ועד והרווח לנו מכל צרותינו, וכן אחרי מודים של שמו"ע נפתחים שערי שמים ואז מבקשים בשים שלום גם טובה גם ברכה גם חיים חן וחסד רחמים גם עלינו גם על כל ישראל, ואיך מבקשים כ"כ הרבה למרות כל העוונות שבידינו? התשובה היא כי כשנתנו תודה יש לנו את האפשרות לבקש מה שרוצים כי יש רחמים ושערי שמים נפתחים, וגם כשיש צער ויסורים צריך להודות שלמרות ההסתרה הקב"ה איתנו ומטיב איתנו ועושה את ההכי טוב, וע"י ההודאה נפטרים כל הבעיות.

שאלה: בפרשת צו מובא הרבה מענייני הקרבנות שמכפר, מה מכפר כיום שאין לנו מקדש? **תשובה:** הנביא בהושע אומר חסד חפצתי ולא זבח, אדם שעבר עבירה ורוצה כפרה יעשה חסד עם השני בפרט מה שהוא לא מחוייב וזה מה שמחזיק את האדם לא להיענש בעונשים המיניעים לו על העבירות, והקב"ה כשרוצה להעניש אדם הוא מביא לפניו הזדמנויות של חסד על מנת שיפטור מהעונש ואם יעשה את החסד אזי יזכה לישועה גדולה וחלילה להימנע מלעשות חסד רח"ל. ויש להוסיף את דברי הילקוט שמעוני אמר הקב"ה חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הקרבנות בעולם.

שאלה: מה צריך להיזהר בחומרות של ערב פסח? **תשובה:** רבי ישראל מסלנט היה מעורר רבות בחומרות הוא דבר טוב כל עוד אין יהודי או אשתו או אחד הילדים שנפגע מזה, אבל אם מישוה נפגע מזה או שזה על חשבון מישוה אחר, אז החומרה היא להקל מאוד ואם מחמיר על חשבון אחרים אין לו שום שכר מזה אלא להיפך רק עונש יקבל ע"כ.

שאלה: מי שמאוד קשה לו ההכנות לשבת ולפסח, מה יעודד אותו להמשיך? **תשובה:** מובא בשערי תשובה סימן רנ סק"ב בשם האר"י שהזיעה שאדם מזיע מההתאמצות לשבת זה כמו דמעות ומוחק לו את העוונות. וידוע שהיה אומר רבי אליהו לופיאן כן על הכנת הבית לפסח.

שאלה: ממה צריך להיזהר מאוד בערבי פסחים? **תשובה:** לא להיות גנב, והיינו לא להיכנס לחובות שאינו יודע מהיכן יחזיר אותם. ורוב החובות

חידות

חידות שינון הפרשה צו לפי סדר הא – ב: א. במה משה חנר את אהרן? אבנט. ב. על איזה אצבע נתנו את הדם? בוחן. ג. איזה כהן היה אהרן? גדול. ד. את מה מוציאים מחוץ למחנה? דשן. ה. מקום אשר תשחט העולה תשחט? החטאת. ו. מה כתוב שיעשה משה עם הדם? יזרוק. ז. מי יאכל את המנחה מבני אהרן? זכרים. ח. איזה כלי שבשלו בו ישרב? חרס. ט. לאיזה מקום מוציאים את הדשן? טהור. י. איזה שוק נותנים תרומה לכהן? ימין. כ. עונש לאוכל דם? כרת. ל. מה אוכלים עם הבשר? לחם. מ. סל של מה אמר ה' למשה לקחת? מצות. נ. כלי שבשלו בו חטאת שאפשר לנקות ולהשתמש בו? נחושת. ס. באיזה מדבר ציונה ה' את משה? סיני. ע. חלב של אחד מהבהמות האסורים? עז. פ. דין הבשר של השלמים ביום השלישי? פיגול. צ. מה הוא נזר הקודש? ציץ הזהב. ק. מה נאמר על תורת האשם? קודש קדשים. ר. מה עשו עם הקרב והכרעים? רחצו במים. ש. במה היו החלות של השלמים בלולות? שמן. ת. החטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד דינה? תשרף.

חידות פרשת שבוע פרשת צו: א. 5 פרשות בפרשה? **ב.** משביח את האדמה? **ג.** לובשים אותו בחורף? **ד.** תחליף את המילה בגד לרגל והוא יפסיד את ממונו?

ה. דברים הקשורים לפסח? ו. איזה מילה אונקלוס כתב כפול? ז. ספרו של חנוך הניך אייגש זצ"ל? ח. איזה היה תירגם אונקלוס לשם של עוף? **תשובות: א.** צו חוקת בהר במדבר תרומה ויגש דברים. **ב.** דשן. **ג.** מעיל. **ד.** פשות את הגדול. **ה.** לפחות 3 חמץ פשות זבח דם. **ו.** סביב - סחור סחור (ו ב). **ז.** מרחשת. **ח.** שור תור.

חידון ידע תורני לצעירים: א. מתי אוכלים חמץ בפסח? **ב.** איזה טלה לא שוחטים בפסח? **ג.** מה הקשר בין ראש לחודש ניסן? **ד.** מתי אומרים הגדה של פסח בלי אכילת מצה ומרור? **ה.** מי משתתף קבוע בהכנות לפסח אפילו שהוא מגעיל? **ו.** מי הוא אחד מארבעה לפסח? **ז.** מה עושים מן העולם בערב פסח? **ח.** מה רגילים להוציא מהבתים לקראת פסח למרות שלא החמיץ? **ט.** איזה דבר שמוצאים אותו לא מקיימים בו מצוות השבת אבידה? **י.** איך יכול להיות בעל מום תם? **יא.** איזה דבר נקרא שלנו אפילו שהוא לא שלנו? **תשובות: א.** בפסח שני. **ב.** מזל ניסן טלה. **ג.** "החודש הזה לכם ראש חודשים". **ד.** בשבת הגדול. **ה.** מי שמגעיל כלים. **ו.** הלולב מארבעת המינים. **ז.** אבק. **ח.** הפתיתים שמחפשים אותם בבדיקת חמץ. **ט.** הן מארבעת הבנים. **י.** מים שלנו.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

דקה אני אצלך, שיחות בין מחוגים.

יש לי הרגשה שאני צריך לנקות את הבית, אז אני אשכב לנוח עד שהרגשה תעבור.

הגיון של יתושים: יש פה מנורה בצבע סגול בא ניגש לבדוק מה הסיפור שלה.

רק אחרי שראיתי כמה אישתי הוציאה על משלוחי מנות הבנתי כמה המן היה רשע.

איזה כיף שיום שישי יהיה יותר ארוך יש יותר זמן לא לעשות כלום עד הזמן של הלחץ

תודה אדירה לכל קוראי העלון גם כשקשה להם, יה"ר שיזכו לעשות רצון ה' גם כשקשה להם. אני רוצה להודות באופן מיוחד מאוד לבחור החשוב שהרבה תורה מאוד בליל וביום הפורים והיה אחראי על קרוב לאלף לומדים שילמדו בשקידה עצומה ללא הפרעות כלל, הבחור המופלא בתורה ויר"ש מתפלל כמונה מעות, עדין לגדולות, הבה"ח נפתלי שמוץ שליט"א שלמרות היותו ער כל ליל פורים הוא התפלל בבוקר בדביקות והתעלות נוראה וחזק בתפילה בקדושה וטהרה את כל הסיביבה שלו, אשרינו שזכינו.

הרגע הזה שאתה לובש כפפות וסופר שיש לך 5 אצבעות.

הרגע הזה שאתה חוזר ממשנת יוסף וסלסלת העגבניות מתגלגלת לך לכביש.

הרגע הזה שהמטריה שלך מתהפכת.

הרגע הזה שיתוש מזמזם לך באוזן ואתה חושב: מה, זה שיהיה השבוע בעלון על גדליהו עדין לגדולות?

אשה גויה: בעלה לי על העצבים, אז שפכת קצת מים על יד המכונת כביסה וכבר שעתיים שהוא מנסה לחפש מהיכן הניולה.

היכן ניתן להשיג את העלון

בית אבי"א אצל הילד הצדיק והמופלא אלימלך הכהן גליק נ"י. **בבית:** בישיבת ברכת מרדכי אצל הבחור החשוב והצדיק יהושע פרידמן במספר 0548500891.

בבתיבות ב'בית בוכריס'. ובבית יצחק, ובבית מהר"י. **בירושם** אצל רבי מיכאל גולדנברג שליט"א האיש הישיבה והאוצר שבירוחם. **באופקים** בבית כנסת שערי תפילה (פרויקט). **עוד באופקים:** לויפון רחוב חפץ חיים 33/2 אופקים אצל הבה"ח עדין לגדולות ונצורות מרדכי גלושטיין שליט"א. **בקרית גת** בביהכ"נ שומרי אמונים ובביכ"נ קרעטשניף מיום שישי. **בחזון יחזקאל:** בבית כנסת המרכזי. **באשדוד:** בבית כנסת החיד"א רובע ג אצל הצדיק מזכה הרבים הגדול רבי יצחק משענייה שליט"א **בעוצם** בישיבת נר זרח. **ברכסים** אצל הת"ח המושלם רבי יוסף המאירי שליט"א. **ברעננה** אצל משפחת זכאי רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון: 052-6903395. **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנו ויוצאי חברון, עיי רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלימה. **ראשון לציון** אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון:** ברח' דרור 21, חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', חיד"ו ראשון לציון. **באלעד** בישיבת כנסת יחזקאל ובישיבת הר"ן עיי רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **עוד באלעד** בבית הכנסת עמק ההלכה עיי המלמד המסור והצדיק רבי יצחק רבי שליט"א. **בצפת:** בהיכל ישיבת צפת עיי האיש שהיה הפורים רב של צפת רבי אברהם לויסון שליט"א. העלון יחולק גם במניין הנץ שעניי איילת השחר. **בקרית אתא:** בבית הכנסת מאקווא ירושלים 3 כמ"כ ניתן להשיג אצל האדם הגדול בתורה ובחכמה רבי אלחנן וסרמן שליט"א - בכולל 'כתר תורה' בביהכ"נ המרכזי בשכונת שבית בקרית אתא. **ברמת השרון** אצל האיש שבזכותו אלפים נהגו פורים בבני ברק גם ביום שושן פורים רבי דניאל

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה פינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובביהמ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב אבוחצירא 9, ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול) בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקרטון בארון למטה. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמ"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בכניסה לחנות ש.מ.ח. - שרונה משדר רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל רבי שמחה שולמן שליט"א שבפורים התגלה עליו כל האמת שהוא למדן אדיר ובקי בחדרי התורה ולומד קבלה. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שאוהב שלשני טוב רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האיש הכי טוב שאני ועוד רבים מכירים אותו בתור האדם הכי טוב בעולם רבי אבי פרידנר שליט"א. **עוד בירושלים בישיבת קמניץ** אצל הבחור החשוב עדין לגדולות בנש"ק רבי מיכאל זילברמן שליט"א. **עוד בירושלים ברמות א** משפחת שבאר רחוב לואי ליפסקי 42 דירה 5. **עוד בירושלים ברמות ג'** בית כנסת זכרון אברהם אצל האדם הצדיק שהקב"ה עמו בכל מה שעושה רבי אליהו בכרך שליט"א. **עוד בירושלים ברמת שלמה** בישיבה החדשה לצעירים אצל הבחור המופלא באש קודש של יראת שמים הבחור המופלא מאיר פילץ שליט"א שפגשתי אותו השבוע וגיליתי שלדור הבא יש מנהיג בקנה מידה של דורות עברו. **בבית שמש** אצל האיש שרבים רוצים לחקות אותו וחלקם מצליחים במקצת רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו רמת בית שמש 7. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. **עוד ברמב"ש** ג' גם בבית הכנסת

פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת גאולת ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי. **בחזרה** בכולל אדרת אליהו בראשות הג"ר נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13. **בעפולה** בביהכ"נ נצח ישראל בשכונת עפולה עילית או אצל האיש שכל הזמן בעליה רבי אהרן קולדצקי שליט"א.

ביד בנימין: בישיבת דרכי איש אצל הבחור המפורסם שמכבד את השם מגרוננו המתמיד הוותיק רבי ישראל מאיר נידאם שליט"א. **בעכו:** רחוב גיבורי סיני 32 על הסטנדר בכניסה לישיבה. **בחולון:** בכולל ערב שעניי ביהכ"נ מטח משה של ר' בצלאל בן שלום שליט"א אצל הצדיק היקר רבי יקיר סימן טוב שליט"א.

בקרית מלאכי בישיבה אצל הבחור המופלא הבה"ח דובי הלל שליט"א. **בכפר מנחם** אצל הרה"צ טוביה גלר שליט"א. **בנהריה:** בכולל תהילה לדוד נהריה או בפאלפון 0548437352. **בארגנטינה:** בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים. ובשכונת פלורס בישיבה של הרב דינעס. **בשוויץ:** שטיבל גור ציריך. **בישיבת פינסק** בבלארוס עיי רה"י.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל חמש השנים האחרונות. הדרכה: כנכנסים לקול הלשון. מקישים על מאגר השיעורים ועבריותתן לקובץ גיליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431 או בינדרים פלוס - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! אפשר לשלוח משם הודעות.

ניתן להשיג את העלון בכתב גדול במייל הנ"ל.